

Mustafa ÖKE
Kısa Öykü Yarışması İkincisi
Rumuz: SALACAK

İğne Oyası

Teneke soba kestaneleri nar gibi kızarttı. İki saat önce bastıran yağmur yerini ayaza bıraktı. Zaten ne zaman yağmuru görse kıran girerdi elektriğe lambalar sönerdi.

Büyük kız mutfakta erimeye yüz tutmuş mumun ışığında çay demlerken, küçük kız gaz lambasının aydınlığına sığınmış, dokundukça parmaklarını yakan kestaneleri tam tutamadan tabağa atıyordu. Ortanca kız da bir arkası yarın sevdasıyla pilli radyoyu karıştırıyordu.

Sabahın köründen akşama kadar inşaatta çalışan baba, yemeğini yedikten sonra balkonda sigara tütürüyordu. Eşinin ardı ardına sigara yaktığını gören kadın, ‘Bırakmadın gitti şu zıkkımı’ diye söyleniyordu. Çayın yanında kestanesini yiyen adam yatak odasına geçti. Yanık kestane kokusunun sardığı odada çayın tadına diyecek yoktu. Bu yüzden, soğuk kış geceleri mutfakta eriyip tükenen mum gibi azalıp gidiyordu, kabında tortusunu bırakarak...

Evdekiler yatmaya hazırlanırken çalan kapı, gecenin ıssızlığına hançer gibi saplandı. Gaz lambasıyla kapıya yönelen kadın, perdeyi aralayıp baktı. Gelenin yan evdeki fırıncının halası olduğunu görünce, büyük kızın yatmadan önce kilitletiği kapıyı açtı.

Komşu kadın, ‘Gelinim’ dedi.

‘Gelinim doğum sancısından duramıyor. Yeğenim de hamuru mayalamak için fırına gitti. Ne yapacağımı şaşırıyorum’

Kapı önündeki sese uyanan baba, avuç içiyle gözlerini ovalayarak geldi. Olanları dinledikten sonra gidip taksi çağırdı. Eşini ve doğum yapmak üzere olan genç kadın ile halasını hastaneye götürdü. Teneke sobadan tavana yayılan ışığın, gaz lambasının aydınlığıyla oynaştığı anı seyrederken uyudu çocuklar. Pazar sabahına bir kişi fazla uyandı mahalle. Kadın ve eşi hastaneden gelmiş, kendilerine kahvaltı hazırlamışlardı. Adam iki üç lokma yedikten sonra yaktı sigarasını, kahvaltının sonunu beklemeden balkona çıktı.

‘Kara kuru bir şey’ diye konuşuyordu kadın, fırıncının kızı hakkında. Adam da ‘Tam zamanında yetiştirdik’ diye kendine pay çıkarıyordu. ‘İnsan dediğin böyle olacak’ diyordu eşine. ‘Yumuşak merhem gibi olacak, zehirli iğne gibi olmayacak. Komşusu dara düştü mü koşup yarasını saracak, merhem gibi derdine derman olacak’ diyordu.

Götürdükten bir süre sonra doğmuştu bebek. Anne ile çocuğun sağlığı yerinde olduğu için güneş müşfik yüzünü gösterince alıp eve getirmişlerdi. Hatta halası iğne oyalı tülbandı başından çıkarıp kadına vermişti. İğne oyası el emeği göz nuruydu, büyük ustalık gerektirirdi ve onu yapmak her kadının harcı değildi. O yüzden ancak kıymetli birine hediye edilirdi.

Babanın erken uyuduğu bir akşamdı. Kadın kızlarını alıp bebeği görmeye götürdü. Adının Seda olduğunu o gün öğrendiler. Yağmurdu, ayazdı derken kış geçti. Evden önce sobalar kaldırıldı, üç beş gün sonra da halılar. Perdeler bile değişti. Yağmur yüklü bulutlar yerini güneşli günlere bıraktı. Kız çocuğu çabuk gelişir, boy verir derlerdi öyle de oldu. Kadının kara kuru kız dediği Seda tez büyüdü. Mahallede çocukların arasına karışıp gitti. İp atlamayı çok severdi. Saklambaç oynarken nerede kuytu bir yer var gidip orayı seçerdi.

Seda doğduktan sonra babasının işleri de açıldı. Onu iki mahalle ötede iyi bir okula yazdırdılar. Sabahları servis gelip alıyordu. Mahallede bir o farklı bir okula gidiyordu. Babasının ekonomik durumu düzeldiği için iyi şartlarda yaşıyordu. Aldığı eğitim sayesinde ilkokulu takdirle bitirdi. Farklı okula gidiyordu ama yine de mahalledeki çocuklardan kendini soyutlamıyordu. Doğumu için annesini hastaneye yetiştiren kadına gelip gidiyor, onun yaptığı pastalardan yiyordu. Ne de olsa kadın, onun sütanesi gibiydi. Kırk banyosunda yıkayıp beleğine sarmıştı.

Bir sabah büyük bir kamyon girdi sokağa. Fırıncının evinde durdu. İri yarı adamlar inip evi taşımaya koyuldular. Kadın yıkadığı bulaşığı yarıda bırakıp çıktı dışarı. Komşular ne olduğunu anlayamamanın şaşkınlığı içindeydiler. Artık göçüyorlardı. Kadın, veda için gelen Seda'ya sürpriz yaptı. Doğduğu gün halasının kendisine verdiği iğne oyalı tülbendi Seda'nın omzuna attı.

Yıllar çabuk geçti. Büyük kız liseden sonra üniversiteyi kazanamadı. Ortanca markette tezgâhtarlık buldu. Küçük kız ablasının sınavı kazanamadığını görünce lisedeki derslerine yoğunlaştı. Baba çalıştığı inşaat şirketinden emekli oldu. Yanık kestane kokusunun yine tüm evi sardığı bir akşam adam öksürerek uyandı. 'İçme şu zıkkımı dedim, dinlemedin' diye sesini yükseltti kadın, sonra gidip mutfaktan bir bardak su getirdi. Hava almak için balkona çıkan adamı, çocukları ilk kez böyle canı sıkılmış gördü.

Akşam yemekten önce sandalyeden kalkan babanın yüzünde adını koyamadıkları farklı bir soğukluk vardı. İçeri giren baba, 'Ayaklarımdan yukarı doğru sanki kan çekiliyor gibi oluyor' dedi. Her yanı bitlenmiş biri gibi baldırlarını kaşımaya başladı. Öyle bir kaşımaydı ki kanayacağını bilmesene tırnaklarını geçirip derisini yüzecekti.

Sabah sağlık ocağında gördükleri doktor iyi şeyler söylememiş olacak ki ertesi gün devlet hastanesine gittiler. Patoloji ve tomografi sonuçlarının açıklandığı gün sarsıldılar. Adam yıllarca içtiği sigaranın bedelini kanser başlangıcı olarak ödüyordu. Doktorun bu teşhisinden sonra hastaneye gelip gitmeler sıklaştı. Kadın, eşine daha özenle bakmaya başladı. Mahalledeki her komşusuna yumuşak merhem gibi olan adam, sigaranın zehirli iğnesiyle adeta ölüme yürüyordu. Doktor zoruyla sigarayı bırakınca birden kilo vermeye başladı. Kemoterapiler sırasında kilo alır gibi olunca, gecesini gündüzüne katan kadın sevindi. Kullandığı ilaçlar ve özenle yediği yemekler adamı biraz rahatlatır gibi oldu.

Bir gece ağır sancıyla uyandı adam. Taksi çağırıp devlet hastanesine götürdüler. Doktor, akciğerinde bir sorun görüldüğünü söyleyince yıkıldılar. Adamın morali çok bozuldu, kadın iki büklüm kaldı oturduğu yerde. Çocuklara ne diyeceklerini bilemediler. Kemoterapiden olumlu sonuç aldığı günden bu yana hiç böyle sarsılmamıştı. Doktor, ameliyat deyince iyice dağıldılar. Adam, bir iki gün hastanede yattıktan sonra ameliyata alındı. Kanseri çok yayıldığı için adam günden güne erimeye başladı.

Hastalığı duyan komşular yeni açılan özel hastaneden övgüyle söz ettiler. Kadın, emekli olurken eşine verilen tazminatı sakladığı cemekeşinden çıkardı. Ertesi sabah özel hastaneye gideceklerdi. Gecenin bir yarısı adamın durumu ağırlaştı. Sabahı beklemeden çağırdıkları ambulansla özel hastanenin acil servisinde girdiler. Doktor, hemen serum takılmasını istedi. Kadın can yığını ile sesini yükselterek hemşire çağırdı. Gelen genç hemşire serumu taktı. Son kontrollerini yapıp odadan ayrılırken kadın donup kaldı. Gözleri doldu. Hemşire ne olduğunu anlayamadı. Bir ara kadınla göz göze geldiler ama sonra odadan çıkıp gitti.

Boynunda fular şeklindeki tülbentle gelen hemşire, annesini doğuma yetiştirdiği Seda'dan başkası değildi. Ve o hemşire hastalara yumuşak merhem olarak doğmuştu sanki. Ama nereden bilebilirdi, doğumuna tanıklık ettiği bebek, yıllar sonra karşısına hemşire olarak çıkacaktı ve acil serviste can çekişen eşinin serumunu takacaktı.

Doktorun görevlendirdiği Seda Hemşire, acil servisten çıkarıp yoğun bakıma aldı hastayı. Gecenin ilerleyen saatlerine kadar onun tedavisiyle uğraştı. Yapılan yoğun müdahaleler, nasıl oluyorsa tedaviye cevap veremez hale gelen adama yaradı. Belki de Seda Hemşire'nin evlat şefkatiyle yumuşak merhem gibi dokunuşu adamdaki kansere iyi geldi.

'Bir kereden bir şey olmaz' diye sigaradan çektiği ilk nefes, verdiği son nefesin çanını çalmıştı. Yıllarca tozun toprağın bağrında çalışıp, inşaatların yükünü çeken koca adam, tiryakisi olduğu sigaranın enkazı altında yığılmıştı. Yoğun bakımdaki doktorlar gözlerini Seda Hemşire'ye çevirmiş, onun hastaya olan ilgisini anlamaya çalışıyorlardı. Hasta ile Seda Hemşire arasında nasıl bir duygu yoğunluğu yaşandı ki, son nefesini vermek üzere olan biri tekrar yaşama döndü ve direnmeye başladı.

Hani kendisi yatmaya hazırlanırken kapıya sertçe vuran el, gecenin ıssızlığına hançer gibi saplanmıştı ya. İşte Seda Hemşire'nin getirdiği müjdeli haber de koridorda bekleyen kadını onun tam tersi bir sevinçe boğdu. Yıllarca aynı yastığa baş koyduğu eşi, kötü günde dostlarına merhem olan o koca adam, yaşama tutunmaya başlamıştı. İnşaatlarda alın teriyle kazandığı emekli ikramiyesi de imdadına yetişmişti.

Kadın sevinç gözyaşları içerisinde sarıldı Seda Hemşire'ye. O da gözyaşlarını silsin diye fularını verdi. Yaşadığı sevinçle adeta dili tutuldu kadının ve o iğne oyalı tülbendi yıllar önce kendisinin verdiğini söyleyemedi.